

РЕШЕНИЕ

№ 4388

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3684** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №1253 от 09.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110210336/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 109-ти състав е потвърдил Електронен Ф. (ЕФ) № 4579113, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на М. Р. Р., управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведените касационни основания са по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че липсват доказателства за спазване на изискванията на чл.7 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). С оглед наличието на контролен орган при заснемане на нарушението е следвало да бъде приложен общият ред по ЗАНН и да бъде съставен

Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и издадено НП. Счита, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява. Подробни аргументи са изложени в представената молба от 20/05/2022 г.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 10.03.2021 г. в 10:44 ч. е управляван лек автомобил „А. А3“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], по [улица]до № 564, с посока на движение от [улица]към [населено място]. На посочения участък от пътя било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 50 км/ч, (скорост за движение в населено място, която е била въведена и със знак Б26). При ограничение на скоростта до 50 км/ч, автомобилът, е засечен да се движи със 70 км/ч., от която скорост е приспаднал 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 67 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство - мобилна система за видеонаблюдение ATCC ARH CAM S1, с № 11743f0.

За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш на М. Р. Р., управител на [фирма], с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева

За да потвърди ЕФ, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е правилно.

При изяснена фактическа обстановка СРС е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2, във връзка с ал. 1 от ЗДвП. Чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В“ (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. По аргумент на ал.2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая е безспорно, че касаторът на датата на

установеното нарушение е управлявал л.а. „ А. АЗ“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], по [улица]до № 564, с посока на движение от [улица]към [населено място].

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване от 11 до 20 km/h – е в размер на 50 лв. Скоростта, с която е засечен автомобилът е 70 км/ч, поради което правилно е установено превишението на скоростта от 20 км/ч.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящият съдебен състав ги споделя.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ. повторени в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, поради неспазване на изискванията на чл.7 от Наредба. Със ЗИД ЗДвП, обн. В ДВ бр. 54/2017г. е отменена разпоредбата на чл.165, ал. 2, т.8 ЗДвП, налагаща задължение на контролните органи да обозначат, чрез поставяне на пътни знаци, оповестяване в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерство на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазване на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства и системи. Отменена е и разпоредбата на чл. 7 от Наредбата (ДВ, бр. 6 от 2018г., в сила от 16.01.2018г.). Предвид изложеното споделят се изводите на въззивна инстанция, че към датата на извършване на нарушението ЗДвП не предвижда такова задължение.

Неоснователно е и възражението, че с оглед наличието на контролен орган при заснемане на нарушението е следвало да бъде приложен общият ред по ЗАНН и да бъде съставен АУАН и издадено наказателно постановление. След постановяването на ТР №1/2014 г. е прието изменение на Закона за движението по пътищата (ДВ, бр.19/13.03.2015г.) относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, като в разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е добавен термина „автоматизирано“ техническо средство. Определението за „автоматизирани технически средства и системи“ се съдържа в т.65 на § 6 ДР ЗДвП (нова, ДВ, бр.19/2015г.), съгласно която норма това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията (ЗИ), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

От събраните по делото доказателства е установено, че нарушението е било заснето с техническо средство за видеоконтрол. С цитираната по-горе разпоредба ЗДвП е въведено изискване автоматизирани технически средства и системи да бъдат одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията /ЗИ/. Според чл. 26, ал. 1 от ЗИ контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка. Председателят на Българския

институт по метрология одобрява типа на средствата за измерване и издава удостоверение от одобрен тип, когато след изпитване и оценяване на типа е установено съответствие на типа на средствата за измерване с изискванията към тях /чл. 32, ал. 1 от ЗИ/. Следователно, мобилните системи за видеоконтрол, след законодателните изменения, представляват годно средство за констатиране и заснемане на нарушения на установените ограничения на скоростта, при спазване на въведените изисквания контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола да го изключва и демонтира. В настоящия случай не се установени нарушения на тези правила за работа с мобилната система за видеоконтрол.

Изложеното обосновава прилагането към случая на предвиденото в чл. 189, ал. 4 ЗДвП съкратено производство и изключва реда, предвиден в ЗАНН по отношение образуването и приключването на административнонаказателно производство чрез съставяне на АУАН, в каквато посока са изводите на съда.

Наложеното административното наказание е определено съгласно законовите изисквания и не са налице обстоятелства, които да обуславят маловажност на случая по чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1253 от 09.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110210336/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.